1200

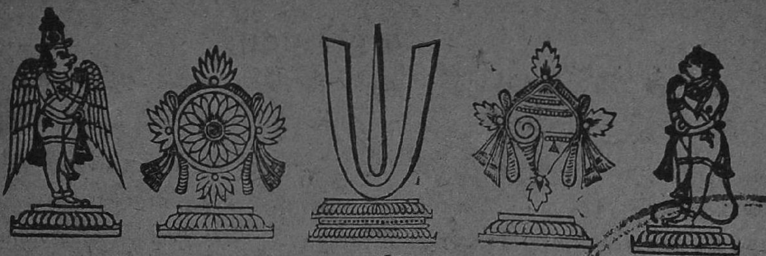

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥ 2½ J

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌤𑌦𑍂𑌷𑌣𑍀 ॥

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 ॥

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹா தேஸிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ சத தூஷணீ.

திருவஹீந்த்ரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம் பண்டிதபூஷணம்
ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்

தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

ப்ரும்ம ஸப்த வ்ருத்யனுபபத்தி வாதம் என்னும்
முதல் வாதம்.

சென்னை, மௌண்ட்ரோட், ஸ்ரீசடகோப நிலயத்தில் இருக்கும்
...நிகம பரிமளம் ஆபீஸ் மானேஜரால்
...ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.
...கர அச்சுக்கூடம், சென்னை.
...ஹூ சித்திரைமீ ச்ரவண நக்ஷத்திரம்.
1923. [தபாற்கூலி வேறு.

Q22:417.
N23
149208

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனைவர்க்கும் ஓர் விஜ்ஞாபனம்.

நம்முடைய இந்த ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காகவும் இதற்கு விருத்தமாக அத்வைதிகள் சொல்லும் வாதங்களை நிராகரிப்பதற்காகவும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கும் க்ரந்த ரத்னத்திற்கு ஸ்ரீஶத தூஷணீ என்று பெயர் என்று ஆஸ்திகர்கள் அனைவரும் அறிந்திருக்கலாம். இந்த க்ரந்தம் நம் ஸம்ப்ரதாய ஆசார்யர்களுள் ப்ரதான தமரான ஸ்ரீமந் நிகமாந்தமஹாதேசிகனால் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்பதும் அப்படியே எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். ஆயினும் இந்த அபூர்வமான க்ரந்தம் முழுவதும் இதுவரையில் அச்சிட்டு வெளியிடப்படவில்லை. ஏதோ சில ஸ்வாமிகள் திருமாளிகைகளில் சிதாள ஏட்டில் இந்த ஸ்ரீகோஶம் இருந்து வருகிறது எனினும், கால வைபரீத்யத்தினாலும் மற்றும் இன்னும் அனேக காரணங்களினாலும் அவைகள் ஸுரக்ஷிதமாக இருக்கவில்லை யாகையாலும் கூடிய சீக்கிரத்தில் லுப்தமாய்விடும்போல் இருப்பதாலும் க்ஷைக்ரந்தத்தை அச்சிட்டு வெளியிட இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறது.

இதற்கு வ்யாக்யானமாக ஸ்ரீதொட்டயாசார்யர் அருளிச்செய்திருக்கும் சண்டமாருதம் என்னும் க்ரந்தம் ஸாதாரணமாய் நம் போன்றவர்களுக்கும் ஸாமாந்ய பண்டிதர்களுக்கும் ப்ரயோஜனமற்றது என்று நிஶ்சயமாய்ச் சொல்லலாம். பண்டிதாக்ரேஸரர்களான இரண்டொரு ஸ்வாமிகளுக்கே ப்ரயோஜனப்படக்கூடியதாய் இருக்கிறது. நம்முடைய மதத்தின் உத்கர்ஷத்தையும், இத்துடன் சீர் தூக்கிப்பார்க்கும்பொழுது ஸாதாரணமாய் நல்லதென்று தோன்றும் பிற மதங்களில் இருக்கும் ஆபாஸ யுக்தி முதலியவற்றையும் அறிய இக்ரந்தம் இன்றியமையாததாகையால் இதன் மூலத்தைத் திடித்த க்ரந்தாக்ஷரத்திலும், திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம் பண்டிதபூஷணம் ஸ்ரீ உ. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடனும், பாரிபாஷிகமான பதங்களுக்கு எளிதான தமிழ் நடையில் ஒரு டிப்பணியுடனும் அச்சிட்டு ப்ரதி மீ ஸ்ரீதேஶிகனுடைய திருவவதார நக்ஷத்திரமாகிய ஶ்ரவண நக்ஷத்திரம் தோறும் ஒன்று அல்லதுஇரண்டு வாதங்கள் அடங்கிய ஸஞ்சிகைளாக வெளியிடப்படும்.

22 JUN 1923

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌰𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌤𑌦𑍂𑌷𑌣𑍀 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 ॥

𑌸𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑌮𑍃𑌚𑌾𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌯𑌜𑍁𑌷𑌾𑌂
𑌲𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌹𑌰𑌿𑌵𑌿𑌤𑌤𑌿𑌃 𑌬𑍋𑌧𑌜𑌲𑌧𑍇𑌃 ।
𑌕𑌥𑌾𑌦𑌰𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌲𑌿𑌕𑌥𑌕𑌕𑍋𑌲𑌾𑌹𑌲𑌭𑌵𑌂
𑌹𑌰𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌯𑌵𑌦𑌨𑌹𑍍𑌰𑍇𑌷𑌾𑌹𑌲𑌹𑌲𑌃 ॥ 1

𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌤𑌿𑌜𑌾𑌲𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍍𑌭𑌰𑌿𑌷𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌵𑌿𑌷𑌨𑌾𑌶𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌜𑍀𑌵𑌜𑍀𑌵𑌾𑌤𑌵𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌤𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌵𑌰𑌾𑌨𑌨𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃
𑌵𑌿𑌰𑌚𑌨𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌚𑌿𑌕𑍁𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍈𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥ 2

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍀𑌨𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌪𑌦𑌵𑍀𑌂 𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌕𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃 ।

॥ ஶ்ரீ: ॥

॥ தார்க்ஷ்யநதீதீர ஹேமாப்ஜநாயிகா ஸமேத

ஸ்ரீதேவநாயக பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே வகுளபூஷண மஹாகுரவே நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே பகவதே பாஷ்யகாராய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ॥

॥ ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹா தேஸிகன் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீ சத தூஷணீ.

திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான்

பகவத் விஷயம் பண்டித பூஷணம்

ஸ்ரீ உ. ப. வே. நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்

தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.

ஸ்ரீவாஸராமாநுஜ ஸம்யமீந்த்ரம்
ஶாந்த்யாதி பூர்ணம் விசாரஶீலம் ।
நமாமி யஸ்ய பதவாரிஜயோஸ்ஸ்மராத்
த்வஸ்தம் ஸமஸ்தம் மநஸோ ரஜோ மே ॥

ஸந்தம் கவிதார்க்கிகவாரண ஸடா கண்டீரவேந்த்ரம் குரும்
வேதாந்தத்வய ஸாம்ப்ரதாயகநிதிம் வாஶீண வாணீ ஹரம் ।
போ வாதாஹவஸித்தம் ரசயதாம் களகஸ்த்வைதாந்தகைத:
ஶ்ருத்வா ஶ்ரீஶததூஷணீதி மஹிதம் ஶாஸ்த்ரம் நிவார்யம் ஶிதம் ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌧𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ 3
𑌵𑌾𑌦𑌾𑌹𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌿𑌦𑍂𑌷𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌆𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌶𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀 𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑌾 𑌶𑌤𑌦𑍂𑌷𑌣𑍀 ॥ 4
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑍇—

149708

---

1 - வது, ப்ரும்மஶப்த வ்ருத்யனுபபத்தி வாதம்.

ஸாம வேதங்களின் சேர்க்கையாகவும், ருக் வேதங்களுக்கு ப்ரதிபதங்களாகவும், யஜுர் வேதங்களுக்கு இருப்பிடமாகவும், விக்னங்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதாகவும், ஜ்ஞானமாகிற ஸமுத்திரத்தின் அலைகளின் வரிசையாகவும் இருக்கிற ஸ்ரீஹயக்ரீவருடைய கனைப்பின் கலகலவென்கிற ஶப்தம் வாதம் செய்வதில் கொழுப்பினால் கலக்கத்தை அடைந்த கலியுக வாதிகளின் கோலாஹலத்தினால் உண்டான மனதிற்குள் உண்டாகிய அஜ்ஞானமாகிற இருட்டைப்போக்கடிக்கட்டும். 1

இப்பொழுது தான் முதல் முதலாக உண்டான குமதிகளின் கும்பல்களை வேருடன் பிடுங்கக்கூடியவைகளாயும், பொய்யான மதங்களாகிற விஷாக்னியினால் கொளுத்தப்பட்ட ஜீவாத்மாக்களுக்கு உயிரைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளாயும்,வேதத்தின் தலைகளை அலங்கரிப்பதற்கு ஏற்பட்ட ஸைரந்திரிகைகளாயும் (ராஜ மஹிஷிக்கு அலங்காரம் செய்யும் வேலைக்காரிகளாயும்) இருக்கிற ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்திகள் அழிவில்லாத மோக்ஷத்தைப் பெருக்குகின்றன. 2

ஓ ! புத்திமான்களே ! ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அநாதியான வழியை அடைந்து, அதற்கு ஸமீபத்திலிருக்கும் மதத்தை அடைந்தாவது இந்த க்ரந்தத்தை இவ்விடத்தில் சொல்லியபடி கிளியைப்போல் சொல்லிக்கொண்டு அத்வைதிகளை ஜயிக்கவேண்டிய விஷயத்தில் எல்லா இடங்களிலும் ப்ரயத்தினம் செய்யுங்கள். 3

வாதமாகிற யுத்தங்களில், வேதத்தில் சொல்லியிருக்கும் வழியைத் தூஷிப்பவர்களைப் பிளப்பதற்காக ஶத தூஷணீ என்கிற கூர்மையுள்ள பாணங்களின் வரிசை ப்ரயோகிக்கத்தக்கது. 4

விசார விஷயத்வேந ஸூத்ரக்ருத் ஸூத்ரயத்யயம் ।
பரோக்தா ப்ரஹ்மஶப்தஸ்ய வ்ருத்திரத்ர நிரஸ்யதே ॥

நிர்விசேஷப்ரஹ்மவாதே ப்ரஹ்மஶப்தஸ்ய கிஞ்சின்முக்யவ்ருத்தி-ரஸ்தி? ந வா? ந சேத் தஸ்யாமுக்யவ்ருத்தி:। தஸ்யாமுக்யத்வஸ்ய

அவ்விடத்தில் ஶாரீரக சாஸ்திரத்தின் ஆரம்பத்தில்—

ஸூத்திரக்காரர் ப்ரும்ம விசாரத்தைப் பற்றியதாக எந்தச்சில பதங்களை ஸூத்திரமாகச் செய்தாரோ அவைகளுக்குள் 'ப்ரும்ம' என்கிற பதத்திற்கு அத்வைதிகளால் சொல்லப்படுகிற வ்ருத்தி* இந்த வாதத்தில் நிராகரிக்கப்படுகிறது.

ப்ரும்மம் ஒரு விசேஷமுமில்லாதது என்று சொல்லும் வாதத்தில் ப்ரும்ம சப்தத்திற்கு ஏதாவது ஒரு முக்ய வ்ருத்தி உண்டா? இல்லையா? இல்லையென்று சொல்லும் பக்ஷத்தில் அது

---

* வ்ருத்தியாவது அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடியதாய்ப் பதத்துக்கும் அர்த்தத்துக்கும் உள்ள ஸம்பந்தம். இது சக்தி என்றும் லக்ஷணை என்றும் இருவகைப்படும். ஒரு பதத்தைச்சொன்னவுடன் எந்த அர்த்தம் பெரும்பாலும் தோன்றுகிறதோ அப்படிப்பட்ட ஸம்பந்தம் சக்தி என்னப்படுகிறது. குடம் மனிதன் துணி முதலிய பதங்கள் சொல்லப்பட்டவுடன் அந்தந்த வஸ்துக்கள் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறபடியினால் அந்தப் பதங்களின் அர்த்தம் சக்தியினால் ஏற்பட்டது என்னப்படுகிறது. இதுவே முக்ய வ்ருத்தி என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப் பெரும்பாலும் வழங்கி வரும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதற்கு விரோதம் ஏற்பட்டு, அதைச்சேர்ந்த மற்றொரு வஸ்துவைச் சொல்லுவதற்குக் காரணமான ஸம்பந்தம் லக்ஷணை என்னப்படுகிறது. இத்தையே கௌணமென்றும், ஔபசாரிகமென்றும் அமுக்கிய வ்ருத்தி என்றும் சொல்லுகிறது. 'கங்கை ஆற்றில் அக்கிரஹாரம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது' என்னும்பொழுது நடு ஆற்றில் அக்கிரஹாரம் கட்டப்பட்டிருப்பது அஸம்பாவிதமாகையினால் 'ஆறு' என்னும் பதத்திற்கு முக்கியமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதற்கு விரோதம் ஏற்பட்டபடியினால் அந்தப் பதம் ஆற்றங்கரையை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறது. அதற்குக் காரணமான ஸம்பந்தம் லக்ஷணை என்னப்படுகிறது.

மித்2யாத்வஸ்யாப்4யுபக3ந்த்ரூணாம் தத3ஸாது4த்வமிஷ்டமிதி சேத் ஹந்த தர்ஹி ஸர்வஶப்3தா3ஸாது4த்வம்। ஸாத்4வஸாது4விவேகாபா4வே ச க்ருதம் ஸாங்கோ3பாங்கை3ர் வேதை3: । முக்2யார்த2ஶூந்யஸ்ய தந்மூலா வ்ருத்த்யந்தரே லிங்க3ஶேஷ சாஸம்ப4வதி கத2ம் க்வசித் போ3த4கத்வம்? ந ச ஸாங்கேதிகோ யமபப்4ரம்ஶோ வா, யேந வாசகத்வாபி4மாநாத் போ3த4க

நல்ல * சப்தமாகாது. நல்ல சப்தமாயிருக்கையும் பொய்யென்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு அது அஸாது என்பது இஷ்டம் தானே என்னில், அஹோ! அப்படியாகில் எல்லா சப்தங்களும் அஸாதுக்களாகவேண்டிவரும். 0 நல்ல சப்தம் கெட்ட சப்தம் என்கிற பிரிவு இல்லாவிடில் அங்கம் உபாங்கம் இவைகளுடன் கூடிய வேதங்களால் ஒரு ப்ரயோஜனமுமில்லை. முக்ய வ்ருத்தியால் சொல்லப்படுகிற அர்த்தம் இல்லாத பதத்துக்கு முக்ய வ்ருத்தியைக்காரணமாகக்கொண்டு வரும் அமுக்ய வ்ருத்தியும் ஒரு வஸ்துவைத் தெரியப்படுத்தக்கூடிய யோக்யதையும் இல்லாமல் போய்விடுமாதலால் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிற யோக்யதையே பதங்களுக்கு இல்லாமல் போகவேண்டிவரும். மேலும் இந்த ப்ரும்ம என்னும் பதம் ஸங்கேதத்தினுல் ஏற்பட்ட அபப்ரம்சமுமல்ல, ** அப்படியாகிலன்றே இதற்கு ஒரு அர்த்தத்தையும் தெரிவிக்கக்கூடிய சக்தி இல்லாமல் போனபோதிலும் இது சில பொருள்களைச் சொல்லுகிறது என்கிற ப்ரமத்தினுல் இதற்கு அந்தப் பொருளை ஜ்ஞாபகப்படுத்தக்கூடிய தன்மை ஏற்படும். இந்தப் பதம் எந்தப் பதத்தின் அபப்ரம்சமாக எண்ணப்படக் கூடு

* நல்ல சப்தமாவது வ்யாகரணத்தின்படி ஶிக்ஷிதமான சப்தம்.

0 ப்ரும்மம் தவிர மற்றதெல்லாம் பொய்யாகையாலே சப்தங்களுக்கெல்லாம் ஸாதுத்வமும் பொய்யாகையால் அஸாதுவாகும் என்றபடி.

** நிருக்தம் புராணம் முதலியவைகளில் இந்தப் பதம் நிர்வசனம் செய்யப்பட்டிருப்பதினுல் இதை அபப்ரம்சம் என்ன வொண்ணுது என்று அறியத்தக்கது.

𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌵𑌹𑌂 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤।

𑌨𑌨𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾, 𑌯𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌰𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑌮𑍍। 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾। 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵 𑌭𑌾𑌷𑍇𑌤।

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌕𑍇𑌨। 𑌕𑍋 𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌗𑍌𑌰𑌵𑌂 𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍? 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌦

மோ அந்தப் பதத்திற்கும் முக்ய வ்ருத்தி உண்டா? இல்லையா? என்கிற விகல்பங்களினால் அதற்கும் ஓரிடத்திலும் ஒரு விதமான ஸாதுத்வமும் இல்லாமல் போகவேண்டி வரும்.

ஆகிலும் ப்ரும்ம சப்தத்துக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு விதம மஹிமை உண்டு, எது என்னில் :— முக்யமான அர்த்தம் இல்லாமற் போனபோதிலும் எப்பொழுதும் லக்ஷணையினாலேயே பரப்ரும்மத்தைத் தெரிவிக்கிறது என்பது என்னில், இது மலடிக்குப் பேரன் பிறந்தது போலாகும். ஏனெனில் முக்யமான அர்த்தத்தோடு சேர்ந்ததாகிய அமுக்யமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதல்லவோ லக்ஷணை. முக்யமான அர்த்தம் இல்லாமற் போனபோதிலும் லக்ஷணை உண்டென்று நீ ஒருவன் தான் சொல்லமுடியும்.

மேலும் எல்லாப் பதங்களும் முக்யமான அர்த்தங்களைச் சொல்லாமலே அவ்வவோ அர்த்தங்களை லக்ஷணையாகத் தெரிவிக்கின்றன என்று மஹா மீமாம்ஸகனான உன்னால் ஒப்புக்கொள்ளப்படலாம். நீ சொன்ன ந்யாயத்தை அறிந்த எவனொருவன் எந்தப் பதத்திலும் சக்தி உண்டென்று கல்பிப்பதினால் உண்டாகும் கௌரவத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுவான்? மேலும் முக்யமான அர்த்தத்தைச் சொல்லாத ‘ப்ரும்ம’ என்னும் பதத்தினால் ப்ரும்மமா

-1.] ப்ருஹ்ம ஶப்த வ்ருத்த்யனுபபத்தி வாதம்.

𑌤𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍? 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌵𑌾?
𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑍇𑌵 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌦𑍃

கிற வஸ்து லக்ஷணையினுல் சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லு கிற உன்னுல் வேறொரு விதமாக அந்த ப்ருஹ்மம் ஸம்வ்ருதியின் வாயிலே போடப்பட்டது.* ப்ருஹ்மம் அவாச்யம் (ஒரு பதத்தினு லும் சொல்லத்தகாதது) என்கிற வாதமும் அது வாச்யம் என்று மேலே நிர்த்தாரணம் செய்யப்படப்போகிற வாதத்தினுல் ० நிராக ரிக்கப்படப்போகிறது.

இந்த 'ப்ருஹ்ம' என்னும் பதத்துக்கு முக்யமான அர்த்தம் உண்டு என்று சொல்லும் பக்ஷத்தில் அதற்கு முக்யவ்ருத்தி (இந்த சாஸ்திரத்தில் விசாரிக்கப்படுகிறதாக நீங்கள் சொல்லும் ப்ருஹ்மம் தவிர) வேறு வஸ்துவினிடத்திலா? இங்கு விசாரிக்கப்படுகிற ப்ரு ம்மத்தினிடத்திலா? முதல் பக்ஷமில்லை (அதாவது வேறு வஸ் துவினிடத்தில் முக்ய வ்ருத்தி என்று சொல்ல முடியாது என்ற படி). ஏனெனில் அது ஒரு காரணத்தைப் பொறுத்துச் சொல் லுகிறதா? அல்லவா? ஒரு காரணத்தைப் பொறுத்து அல்ல என்னில் அந்த சப்தம் அஸாதுவாக வேண்டிவரும். யாத் ருச்சிகமாக உண்டாகும் ஓசை (நகார் முதலிய வாத்யங்களைத்

---

* ஸர்வமும் சூந்யம் என்று சொல்லும் மாத்யமிகன் இந்த லோகங்களெல்லாம் ஸம்வ்ருதியினுல் தோற்றுகின்றன வாகையால் இவைகளுக்கு ஸம்வ்ருதி ஸத்யம் என்று பெயர் என்று சொல்லு கிருன். அதைப்போல ப்ருஹ்மத்தை முக்யமாகத்தெரிவிக்கக்கூடிய பதம் இல்லை என்று சொல்லில், முக்யார்த்தத்தோடு சேர்ந்த லக்ஷ ணையும் ஏற்படாதாகையினுல் ப்ருஹ்மம் ப்ரமாணமற்றதாய்த் துச் சமாய்விடும். அப்பொழுது ப்ருஹ்மமும் இந்த லோகங்களைப் போலே ஸம்வ்ருதி ஸத்யமாகும். ஆதலால் உனக்கு இஷ்டமான ப்ருஹ்மம் ஒன்றே ஸத்யம் என்பதும் போய்விடும் என்றபடி.

० 45-ம் வாதம்.

𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌪𑌿 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍈𑌶𑍍𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃। 𑌨 𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚। 𑌸𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌃, 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌲𑍇𑌶𑌯𑍋𑌗𑌾 𑌦𑍌𑌪𑌚𑌾𑌰𑌿𑌕𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌿, 𑌕𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃, 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮

தட்டுவதினல் உண்டாகும் ஓசை) அந்த (நகார் முதலிய) வஸ்துக்களைத் தெரிவிக்கிறது என்பது ஒரு காரணத்தைக் கொண்டல்லவே? அது போலவே இதுவும் என்னில்:—அந்த ஓசையும் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தையே காரணமாகக் கொண்டு அவ்வோ வஸ்துக்களை ஜ்ஞாபகப்படுத்துகிறது (அதாவது இப்படிப் பட்ட ஓசையை உண்டாக்கக்கூடிய வஸ்து அதுவாகவே இருக்கவேண்டும்) என்று சாஸ்திரம் அறிந்தவர்களால் நிர்த்தாரணம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மேலும் இந்த ‘ப்ரும்ம’ என்னும் பதம் அப்படிப்பட்டதல்ல, (அப்படிப் பட்டதென்பதற்கு) ஒரு வித ப்ரமாணமில்லாமையால். * மேலும் (நிருக்தம் புராணம் முதலியவைகளில் இதற்கு) நிர்வசனம் 0 செய்திருப்பதற்கு விரோதம் வருகிறபடியினலும். ஒரு காரணத்தோடு கூடியது என்று சொல்லும் பக்ஷத்தில் ப்ரக்ருதி முதலிய வஸ்துக்களில் இந்த ‘ப்ரும்ம’ என்னும் பதத்தை ப்ரயோகித்திருப்பது பரப்ரும்மத்தின் குணங்களில் ஏகதேசமிருப்பதினல் ஔபசாரிகமாகச் சொல்லப்படுகிறதென்று ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் எந்தெந்த மூலப்ரக்ருதி முதலிய வஸ்துக்களில் ப்ரும்ம என்னும் பதம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறதோ அப்படிப்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களிலும்

---

* அதாவது நகார் ஓசையை நகார் அடிக்கும்பொழுது ப்ரத்யக்ஷத்தில் அப்படிப்பட்ட ஓசை உண்டாவதைப் பார்த்திருப்பதினல் பிறகு அந்த ஓசையைக்கேட்ட மாத்திரத்தினல் அந்த வஸ்துவின் ஜ்ஞாபகம் வருகிறது. அப்படி ப்ரும்ம சப்தத்துக்கும் ப்ரும்மமாகிய வஸ்துவுக்கும் ஸம்பந்தத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடிய ப்ரமாணம் இல்லாமையினல் என்றபடி.

0 நிர்வசனமாவது ப்ரக்ருதி ப்ரத்யயங்களை (பகுதி விகுதிகளை) பிரித்து அர்த்தம் சொல்லுவது.

𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯,
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑍇 𑌗𑍌𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾-
𑌦𑌿𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌨𑌯𑌾 𑌔𑌪𑌚𑌾𑌰𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌗𑍌𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 1 '𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪-
𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮' 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂
𑌵𑍍𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌿 । 2 '𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾-
𑌮𑍁𑌨𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 । 3 '𑌉𑌭𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇'
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑌪𑌿 4 '𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾-
𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌔𑌪𑌚𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑍍 ।

ஒரே மாதிரியான ஸ்வபாவமாகிற காரணம் ஏற்படாமையாலும், பெரிதாயிருக்கிறது மற்றொன்றைப் பெரியதாக்குகிறது என்கிற காரணங்களும் 'ப்ரும்ம' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்படாதவைகளாயும், ப்ருஹத் என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்டவைகளாயு மிருக்கிற மலை, ஸமுத்திரம், முதலிய வஸ்துக்களில் இருப்பதினாலும் ப்ரும்ம என்னும் வ்யவஹாரத்துக்கு இன்றியமையாத காரணமாகாது. எல்லா வஸ்துக்களிலும் ஒரு பதத்துக்கே தனித்தனியே அநேகம் விதங்களான சக்தியைக் கல்பிப்பது கௌரவமாகும். லோகங்களுக்குள் மேன்மையை உடையதாயிருக்கிற பெரிதாயிருக்கும் தன்மை என்பதும் பகவான் என்கிற சப்தத்திலே போல ஔபசாரிகமான ப்ரயோகத்துக்குக் காரணமாகும். அப்படிக்கில்லாமல் ஔபசாரிகமாகச் சொல்லுவதற்குக் காரணத்தையே சக்திக்கும் காரணமாகக் கொள்ளில் லோகத்தில் கௌண வ்ருத்தியே லோபித்து விடும். மேலும் 'எது ஸாக்ஷாத்தான ப்ரும்மமோ' என்று ஸாக்ஷாத் என்னும் விசேஷணம் சொல்லியிருப்பதும் பரப்ரும்மம் தவிர மற்ற இடத்தில் அமுக்யம் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. 'ஓ! மஹரிஷியே! அந்தப் பரமாத்மாவினிடத்திலேயே ப்ரும்ம என்னும் பதம் முக்ய வ்ருத்தியை உடையது' என்று ஸ்ம்ருதியிலும் சொல்லப்படுகிறது. '(ஜீவாத்மா பரமாத்மாவாகிற) இரண்டு ப்ரும்மங்களும் அறியத்தக்கவைகள்' என்று சொல்லியிருப்பதும், 'மூன்று (ப்ராம்மணன், பசு, நெருப்பு, என்கிற இந்த மூன்று) தேஜஸ்ஸுக்களையும் தொடக்கூடாது' என்று சொல்லியிருப்பது முதலிய இடங்களிலே போல முக்யமான அர்

ந த்³விதீய꞉, ஶப்³தோ³ऽபி ஹி தத்³விக்³ரஹாஸாத⁴கத்வாத் | ந ஹி நிர்விஶேஷதயாऽபி⁴மதே ஶப்³தே³ | 'ப்³ருஹதி ப்³ரும்ஹயதி' இதி ஶப்³த³ப்ரவ்ருத்திநிமித்தமஸ்தி | அதி⁴ஷ்டா²நசைவ ந ஸர்வப்ரமாவிஷயதயா ச தஸ்ய ஸம்ப⁴வதீதி சேந்ந, தத்ர தது³ப⁴யாஸம்ப⁴வாத் | அந்யதா² முக்தாவபி தத³நபாயாத் முக்தேரேவ முக்தி꞉ |

உபலக்ஷணத்வமபி நோபபந்நமிதி சேந்ந, விஶேஷணாஸ்த்வேவ பா³தா⁴பா⁴வாத், 2 'தஸ்யாஸ்த்யேவ ஸாம் ப்³ரு

த்தத்தையும் அமுக்யமான அர்த்தத்தையும் சேர்த்துச் சொல்லு கிற அபிப்ராயத்தை உடையது.

(இந்த சாரீரக சாஸ்திரத்தில் விசாரிக்கப்படும் ப்ரும்மத்தினிடத்தில் முக்ய வ்ருத்தியை உடையது என்னும்) இரண்டாவது பக்ஷமும் உசிதமல்ல, அந்த ப்ரும்மம் சுத்தமா? உபஹிதமா?* என்கிற கேழ்வைகளுக்குப் பதில் சொல்ல வழியில்லாமையினல். நிர்விசேஷம் (ஒரு விசேஷமுமில்லாதது) என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட சுத்த ப்ரும்மத்தில் 'தான் மிகவும் பெரியதானது, தன்னைச் சேர்ந்த வஸ்துக்களையும் பெரியதாக்குகிறது' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதியில் சொல்லப்பட்ட காரணமில்லையல்லவா? எல்லா ப்ரமங்களுக்கும் இடமாயிருப்பதினாலும் எல்லா ப்ரமங்களுக்கும் இருப்பிடமாகையினாலும் முன்பு கூறிய நிமித்தம் இருக்கிறதென்னில் அதுவும் உசிதமல்ல, சுத்த ப்ரும்மத்தில் அவை இரண்டும் ஸம்பவிக்காதாகையால். சுத்த ப்ரும்மத்தினிடத்திலும் எல்லா ப்ரமங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருக்கை முதலிய ஸ்வபாவமிருந்ததேயானால் மோக்ஷ தசையிலும் அது நீங்காதிருக்கையினல் மோக்ஷத்திற்கே மோக்ஷம் வரவேண்டி வரும் (அதாவது மோக்ஷமென்பதே இல்லாமல் போகவேண்டி வரும் என்றபடி).

இந்த நிர்வசனங்கள் உபலக்ஷணங்களாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதென்னில் அதுவும் உசிதமல்ல, விசேஷணம் இருப்பதில் ஒரு வித விரோதமுமில்லாமையாலும், மாடாக

---

* உபஹிதம் - அவித்யையோடு சேர்ந்தது.

ஹ ' இதி ஹ்ருவ்ருத்திநிமித்ததயைவ ப்ருஹத்வாதிரூபதே:
1 ' ப்ருஹத்வாத் ப்ருஹணத்வாச்ச தத் ப்ரஹ்மேத்யபிதீயதே '
இதி ஸ்ருதேஶ்ச, ' மோக்ஷாதிஸம்பந்நாத்மநா: ' இதிவச்ச ।

அஸ்து வ்யாவஹாரிகம் ததைவசிஷ்ட்யம் । கதம் தர்ஹி
ஶுத்தே வ்ருத்தி: ? தத்ர தத்வாராஸ்த்யேத இதிசேத், தர்ஹி
தத் ந முக்யம் । உபஹிதம் முக்யமிதி பக்ஷஸ்து ஶ்ருதி
ஸித்தஸ்வாபாவிக ஸார்வஜ்ஞ்யாத்யுபஹிதத்வ விவக்ஷாயாம்
ஸ்வமதவிரோதாதபாஸ்த: । ஸ்வாபிமதாஜ்ஞாநாதிதோஷோப
ஹிதத்வம் ச ந சக்ஷுஷா ந மனஸா ந ஶ்ருத்யா ந ஸ்ம்ருத்யா

49708

இருக்கும் ஆகாரங்கள் இருப்பதினுல் அது மாடு என்னப்படுகிற
தென்பதைப் போல; ' ஆதலால் ப்ரும்மமென்னப்படுகிறது ' என்
று இப்பெரிதாயிருக்கை முதலிய ஸ்வபாவங்களை ' ப்ரும்ம ' என்
னும் பதம் அந்தப் பரப்ரும்மத்தைச் சொல்லுவதற்குக் காரண
மாக ச்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதினுலும்; ' பெரிதாயிருப்பதி
னுலும், மற்ற வஸ்துக்களையும் பெரியதாக்குகிறபடியினுலும் அது
ப்ரும்மமென்று சொல்லப்படுகிறது ' என்று ஸ்ம்ருதியில் சொல்
லப்பட்டிருப்பதினுலும்.

Q22:417 N23

ஆனுல் அந்த ஸ்வபாவங்களோடு சேர்ந்திருக்கையும் வ்யாவ
ஹாரிகம் (வ்யவஹாரத்தினுல் ஏற்பட்டது வாஸ்தவமானதல்ல)
என்னில் அது சுத்த ப்ரும்மத்தினிடத்தில் எப்படி இருக்கும் ?
சுத்த ப்ரும்மமும் விசிஷ்ட ப்ரும்மத்தின் வழியாக அறியப்படுகி
றதென்னில் அப்பொழுது அது முக்யார்த்தமாகாது. விசிஷ்ட
மான ப்ரும்மம் முக்யமான அர்த்தம் என்கிற பக்ஷமோவெனில்
வேதங்களிலே சொல்லப்பட்டதாய் ஸ்வபாவத்திலேயே ஏற்பட்ட
தான ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலிய குணங்களோடு சேர்ந்த ப்ரும்மத்
தைச் சொல்லுகிறது என்று தாத்பர்யம் கொள்ளில் தங்கள் மத
த்துக்கே விரோதமாதலால் தள்ளப்பட்டது. தங்கள் இஷ்டப்
படி அவித்யை முதலிய தோஷங்களோடு கூடின ப்ரும்மம் என்
பதோவெனில் அது கண்ணுலும் பார்க்கப்படாதது, காரணத்தி
னுலும் ஊஹிக்க முடியாதது, ஶ்ருதியிலும் சொல்லப்படவில்லை,

த்ரம் சேதி ஸ்தாபயிஷ்யதே । தத்ர ச ஶாஸ்த்ரே பரப்ரஹ்மணி நிர்தோஷகல்யாணகுண விஶிஷ்ட விஷய பகவச்சப்த முக்யவ்ருத்தி நிர்வசன விரோதஃ, 1 ‘ பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் பவான் ’ இதி ஸ்தோத்ராநுபபத்திஃ । பவித்ரம் பரமித்யாதி ஸஹவ்யாஹார வைபல்யம் ச । நிர்விஶேஷ லக்ஷணாயாம் து ஸ்துதி ரூபத்வமபி ந ஸம்பவதி । குணவத்வஸ்து குணாபிதான ரூபத்வாத் ஸ்துத்யாஃ இதி । பூர்வாபராதி விஸம்வாதாச்ச ந ஶாஸ்த்ராதபி நிர்குணஸித்திஃ ।

ஸ்ம்ருதியிலும் ஏற்படவில்லை, ஸூத்திரங்களிலும் சொல்லப்படவில்லை என்று மேலே ஸ்தாபிக்கப்படப்போகிறது. (அவித்யையோடு கூடின ப்ரும்மமே முக்யமான அர்த்தம் என்னும்) அந்தப் பக்ஷத்திலும் சாஸ்த்தமான பரப்ரும்மத்தினிடத்தில் தோஷங்களில்லாமலும் மங்கள குணங்களோடு சேர்ந்திருப்பதைப் பற்றிப் பகவான் என்கிற ஶப்தத்துக்கு முக்ய வ்ருத்தியை நிர்வசனம்செய்திருப்பதற்கு விரோதம் வரும். * மேலும் ‘ உயர்ந்த ப்ரும்மமும் உயர்ந்த தேஜஸ்ஸூம் மேலான பரிசுத்தியை உண்டாக்குகிற வஸ்துவும் நீர் ’ என்று ஸ்தோத்திரம் செய்திருப்பதும் பொருந்ாது. மேல் பதங்களில் ‘ பரிசுத்தமானவன் ’ என்று குணங்களைச் சொல்லி ஸ்தோத்திரம் பண்ணியிருக்கும் பதங்களோடும் பொருந்தாது. ஒரு விசேஷமுமில்லாத ப்ரும்மத்தை லக்ஷணையாகச் சொல்லுகிறது என்னும் பக்ஷத்தில் எவ்விதத்திலும் இது ஸ்தோத்திரமாகாது. ஏனெனில் வஸ்துவினிடத்தில் இருக்கிற குணத்தைச் சொல்லுவதே ஸ்தோத்திரமாகையினால். மேலும் அந்தப் பகவத்கீதையில் முன் பின் ஸந்தர்ப்பங்களோடு விரோதிப்பதினாலும் நிர்குண வஸ்துவைச் சொல்லுகிறதென்பது ஸித்திக்காது.

---

* தோஷமில்லாத சுத்த ப்ரும்மமே குணங்களோடு சேர்ந்திருப்பதென்று நிர்வசனத்தில் சொல்லி இருப்பதினாலும் அப்படிப்பட்ட பகவச் சப்தம் போலே ப்ரும்ம சப்தமும் என்று சொல்லியிருப்பதினாலும் விரோதம் வரும் என்றபடி.

𑌅𑌪𑌿 𑌚 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌹 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂? 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾? 𑌆𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑍇𑌦𑌕 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍। 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌭𑍂𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌙𑍍𑌗𑍀𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍।

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌨 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗 𑌏𑌵। 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌲𑌕𑍍𑌷𑌕 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑍍𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵 𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨

மேலும் அவித்யை நிவ்ருத்தி அடைவதற்காக இந்தச் சாரீரக சாஸ்திரத்தினுல் விசாரிக்கப்படும் ப்ரும்மம் விசேஷணங்களோடு சேர்ந்த ப்ரும்மமா? நிர்விசேஷ ப்ரும்மமா? விசேஷணங்களோடு சேர்ந்த ப்ரும்மமென்னில் உண்மையை அறிவிக்கிற ப்ரும்ம ஸ்வரூபத்தின் லக்ஷணம் முதலியவைகளாலும் அந்த விசிஷ்ட ப்ரும்மமே அறியப்படுகிறபடியினுல் சுத்த ப்ரும்மத்தினிடத்தில் ஒரு பதங்களுக்கும்வ்ருத்திஏற்படாமையால்எங்களுடையஇஷ்டமே ஸித்தித்துவிடும். மேலும் உண்மையில்லாத வஸ்துவை அறிவதினுல் மோக்ஷம் உண்டாகவேண்டிவரும். ஏனெனில் விசிஷ்ட ப்ரும்மம் பொய்யென்று உங்களாலேயே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதினுல்.

(சுத்த ப்ரும்மமென்னும்) இரண்டாவது பக்ஷத்திலும் அந்த வஸ்துவைத் தெரிவிக்கக்கூடிய சக்தி இல்லாத பதத்தினுல் அதைச் சொல்லுவது அஸம்பாவிதம். அந்த ப்ரும்ம என்னும் பதத்தினுல் லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படுகிற நிர்விசேஷ வஸ்து அறியவேண்டுமென்று இச்சிக்கப்படுகிறது; அதுவே லக்ஷணத்தைக்கொண்டு நிரூபிக்கப்படுகிறது; அதுவே மேலே விசாரிக்கப்படுகிறது; என்னில், அந்த நிர்விசேஷ வஸ்துவை லக்ஷணையாகச்சொல்லுகிற 'ப்ரும்ம' என்னும் பதத்தினுலேயே அந்த வஸ்து அறியப்பட்டதாகவும், லக்ஷணத்தைக்கொண்டு நிரூபிக்கப்பட்டதாகவும் விசாரிக்கப்பட்டதாகவும் ஏற்பட்டபடியினுல் அதில் மறுபடியும் அறிய

பேக்ஷா ஸ்யாத் | ந ச ஜிஜ்ஞாஸாவிதி:, அத்ருஷ்டா ர்த்தத்வாபாவாத் யேந விஶேஷணம் ஸஹேத | நிரு பாதிகே ப்ரஹ்மஶப்த வ்ருத்திவிஶேஷ: ப்ரதிபோத்யதே ந ஸர்வம் ஸாதயிதுமிஷ்டம் கிம் முக்யாமுக்யாம் வா? பூ ர்வத்ர ப்ரஸ்தாவ்யாகாத:, ஸர்வஸ்யாபி ஹிதமுக்ய வ்ருத்தி விஷயபோதநாபக்ஷீணத்வாத் | அமுக்யஹிதே ஹி லக்ஷணைவ வதவி | அதிகாநாம் ஶீகாரே வா கிம்

வேண்டும் என்கிற ஆசை உண்டாகாது. * அறிய ஆசைப்பட வேண்டும் என்று விதிக்கிறது என்பதும் உசிதமல்ல. அந்த ஆசை அத்ருஷ்டத்துக்குக் காரணமல்ல. அப்படியாகில் செய்ததையே மறுபடியும் செய்வதாகிய தோஷத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளலாம். சுத்தப்ரும்மத்தினிடத்தில் ப்ரும்ம சப்தத்துக்குத் தெரிவிக்கும் சக்தி உண்டு என்பதை அறியாதவனைப்பற்றித் தெரிவிக்கிறபடியினால் ப்ரயோஜனத்தோடு கூடியதென்னில் முக்யவ்ருத்தி உண்டென்று அறியாதவனைப்பற்றியா? கௌணவ்ருத்தி உண்டென்று அறியாதவனைப்பற்றியா? (சுத்தப்ரும்மத்தினிடத்தில் முக்ய வ்ருத்தி உண்டென்று அறியாதவனைப்பற்றி என்கிற) முதல் பக்ஷத்தில் ஆரம்பித்ததற்கு விரோதம் வருகிறது, மேல் சொல்லப்போகிற சாஸ்திரம் முழுமையும் விசிஷ்ட ப்ரும்மத்தினிடத்தில் முக்யவ்ருத்தி உண்டென்பதைத் தெரிவிப்பதோடு முடிந்துவிடுகிறபடியினால். சுத்தப்ரும்மத்தினிடத்தில் லக்ஷணை உண்டென்றல்லவோ சொல்லுகி

---

* அதாவது லோகத்தில் ஒரு விசேஷணத்தோடு அறியப்பட்ட வஸ்துவை மற்றும் சில விசேஷணங்களோடு சேர்த்து அறியவேண்டும் என்று ஆசை உண்டாகும். முதலிலேயே ஒன்றுமே தெரியாத வஸ்துவைப்பற்றியாவது எல்லா விசேஷணங்களோடும் அறியப்பட்ட வஸ்துவைப்பற்றியாவது மறுபடியும் அறிய வேண்டுமென்கிற ஆசை உண்டாகாது. அப்படி இருக்க ப்ரும்மம் நிர்விசேஷமென்று 'ப்ரும்ம' என்னும் பதத்தினால் ஏற்பட்டு அறியப்பட்டபடியினாலும், இனி அதைப்பற்றி அறிய வேண்டிய விசேஷங்கள் ஒன்றுமில்லாமையாலும் அதைப்பற்றி அறியவேண்டிய ஆசையும் லக்ஷணங்களும் விசாரங்களும் வேண்டியதில்லை என்றபடி.

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍇𑌣? 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌰 । ‘𑌅𑌧𑍀𑌹𑌿’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌯𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌧𑍀𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌗𑌤𑍇𑌃 । 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌧𑍀𑌹𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂, 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌬𑌾𑌧𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌵𑌗𑌮𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨? 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾?

𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃, 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑍁

நீர்கள். முக்ய வ்ருத்தி உண்டென்று சொல்லும் பக்ஷத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலிய குணங்களோடு சேர்ந்த ப்ரும்மத்தைச்சொல்லுகிறதென்பதில் என் வீணை த்வேஷம்? (கௌண வ்ருத்தி உண்டென்று அறியாதவனைப்பற்றி என்னும்) இரண்டாவது பக்ஷத்திலும் ‘பரப்ரும்மத்தை எனக்கு உபதேசம் செய்யும்’ என்று சிஷ்யன் கேட்பது முதலியது பொருந்தாது. ப்ரும்ம என்னும் பதத்துக்கு முக்யார்த்தத்தை உபதேசம் செய்யும் என்று கேட்டிருக்க லக்ஷணையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அர்த்தத்தைப் பற்றி லக்ஷணம் முதலியவைகளை உபதேசம்செய்திருப்பது பொருந்தாது. லக்ஷணையாகச்சொல்லப்படுகிற அர்த்தத்தைஉபதேசம்செய்யும் என்கிறகேள்வியேஉண்டாகாது. (கேட்பதற்கு)காரணமில்லாமையினால். லக்ஷணையைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்வது முக்யமான அர்த்தத்துக்கு விரோதம் உண்டென்று நிஶ்சயமாய் அறிந்த பிறகு உண்டாகவேண்டியது. இவ்விடத்தில் முக்யமான அர்த்தத்துக்கு விரோதமுண்டென்கிற நிஶ்சயம் வாஸ்தவத்தில் ப்ரும்மம் நிர்விசேஷமென்று தெரிந்துகொள்வதற்கு முன்பு உண்டாகாது. அப்படி உபதேசத்துக்கு முந்தியே ப்ரும்மம் நிர்விசேஷம் என்கிற ஜ்ஞானம் உண்டாயிருக்குமாகில் அதைப் பற்றிக் கேள்வியும் பதிலும் என்ன ப்ரயோஜனமுடையது?

முக்யமான அர்த்தத்துக்கு விரோதம் மாத்திரம் நிஶ்சயமாய் அறியப்பட்டது. லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படுகிற அர்த்த விசே

ந விதி³த:, அஸ்மிந்நவஸரே ப்ரஶ்நப்ரத்யுக்தம் ஸ்யாச்ச | கிம் ப்ரத்யக்ஷேணாவஸேய:? கிம் வாநுமாநேந? உத தர்கேண? உதவா ஶாஸ்த்ரேணைவ? நாத்³ய:, அதீந்த்³ரியே ப்ரத்யக்ஷபா³தா⁴யோகா³த் | ந த்³விதீயத்ருதீயௌ, அநுமாநஸ்ய தர்கஸ்ய ச நித்யநிர்தோ³ஷஶாஸ்த்ரவிரோதே⁴நார்த²ம் ஸாத⁴யிதுமஶக்தே: | ந சதுர்த²:, ப்³ருஹதி ப்³ரும்ஹயதீதிவத் வாக்யாந்தராபா⁴வாத் | நிர்கு³ணாதி³வாக்யைஸ்து ஸித்³தி⁴ரிதி சேத்

ஷம் இன்னதென்று அறியப்படவில்லை. இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் கேள்வியும் பதிலும் உண்டாயிருக்கலாமே யென்னில், அப்படி உண்டாகாது. முக்யமான அர்த்தத்தைச் சொல்லுவதில் விரோதம் எந்த ப்ரமாணத்தினுல் அறியப்பட்டது? ப்ரத்யக்ஷத்தினுலேயா? அல்லது அனுமானத்தினுலேயா? அல்லது யுக்திகளினுலா? அல்லது சாஸ்திரத்தினுலா? ப்ரத்யக்ஷத்தினுல் என்ன வொண்ணுது, ஒரு இந்திரியத்தாலும் அறிய முடியாத ப்ரும்மத்தைப் பற்றி ப்ரத்யக்ஷ விரோதம் சொல்லமுடியாதாகையால். அனுமானத்தினுலும் யுக்திகளினுலும் என்கிற இரண்டு பக்ஷங்களும் உசிதமல்ல, அவைகளுக்கு நித்யமாய் ஒரு தோஷமுமில்லாத சாஸ்திரத்தோடு விரோதித்துக்கொண்டு அர்த்தம் சொல்லச் சக்தி இல்லாமையினுல். சாஸ்திரத்தினுல் என்னவும் ஒண்ணுது, '(தான் பெரியதாயிருக்கிறது, தன்னேடு சேர்ந்த வஸ்துவைப் பெரியதாக்குகிறது, ஆகையால் ப்ரும்மமென்று சொல்லப்படுகிறது' என்று ப்ரும்ம என்னும் பதத்துக்கு நிர்வசனம் பண்ணியிருக்கும் ச்ருதி வாக்யத்தைப்போலே) ப்ரும்மம் நிர்விசேஷமானது என்று நிர்வசனம் பண்ணியிருக்கும் மற்றொரு ச்ருதிவாக்யம் இல்லாமையினுல். * 'நிர்க்குணம்' (ஒரு குணமுமில்லாதது) என்று சொல்லும் வாக்யங்களினுல் அது ஏற்படுகிறதென்னில், அப்படி இருந்தபோதிலும் ப்ரச்நம் செய்வதற்குக் காரணமில்லை, அந்த வாக்யங்களாலேயே

---

* அதாவது ச்ருதியில் ப்ரும்ம சப்தத்துக்கு நிர்வசனம் செய்திருக்கும் வாக்யங்கள் ப்ரும்மம் விசேஷணங்களோடு கூடியது என்று சொல்லியிருக்கிறதே ஒழிய ஒரு விசேஷணமுமில்லாதது என்று சொல்ல வில்லை என்று தாத்பர்யம்.

ததாபி நிர்விஶேஷ: ப்ரஹ்ம:, தைரேவ ஶப்தை: ப்ரதீத வாக்யாத் । ந ச தைரபி தத் ஸித்தி ந்யாய்யா, அவிரோதே விஷயவிஶிஷ்டா தேஷாமபி ந ததர்த்தஸ்ய வக்ஷ்யமாணத்வாத் । ஆபாத ப்ரதீத்யா ஶ்ருதிவிப்ரதிபத்த்யா ஸந்திஹாந: கீத்ருஶம் ப்ரஹ்மஶப்தவிவக்ஷிதமிதி ப்ருச்சதீதி சேத் நைவம் । தத்ஸ்வரூபோபலக்ஷணாநாமபி காரணத்வ வைலக்ஷண்ய விஷயாணாம் ஸந்தேஹஸ்யைவ ஸ்தாபகத்வ ப்ரஸங்காத் । ந ச நிர்விஶேஷம் ஸவிஶேஷம் வேதி விம்ருஶதோ ஜகத் காரணத்வோக்த்யா நிர்விஶேஷ நிஶ்சயஸ்ஸித்த்யேத் । அபி ச ஸர்வகாரணத்வாக்ஷிப்தம் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வவிதாதிஶப்த கல்யாணகுணம் ச ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகம் ப்ரஹ்மத்வமேவ நிஶ்சாயயேத் ।

ப்ருஹ்மம் நிர்விசேஷமான வஸ்து என்று ஏற்படுகிறதாகையினல். மேலும் அந்த வாக்யங்களாலேயும் நிர்விசேஷ வஸ்துவே அந்தப் பதத்துக்கு அர்த்தமென்றேற்படுகிற தென்பதும் ந்யாயங்களை அநுஸரித்ததல்ல, ச்ருதி வாக்யங்களுக்கு ஒன்ருேடொன்று விரோதமில்லாத அர்த்தம் ஏற்படுகிறபடியினுலும் அந்த வாக்யங்களும் இந்த அர்த்தங்களைச் சொல்லவில்லை என்று மேலே நிருபிக்கப்படப் போகிறபடியினுலும். மேல் பார்வையினுல் அறியப்பட்ட அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுவதினுலும், வேதவாக்யங்களுக்கு விரோதமாயிருப்பதினுலும் ஸந்தேஹப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவன் ப்ருஹ்ம என்னும் பதத்துக்கு அர்த்தம் எப்படிப்பட்டதென்று ப்ரச்நம் பண்ணுகிருன் என்னில் அதுவும் உசிதமல்ல. சுத்தமான ஸ்வரூபத்துக்குத் தூரத்திலிருந்து தெரிவிக்கக் கூடிய லக்ஷணங்களாகிய காரணத்வம் மற்ற வஸ்துக்களை விட வேறுபட்டிருக்கை முதலியவைகளாலும் இந்த ஸந்தேஹமே உறுதிப்படுத்தப்படுகிறபடியினல். எப்படி என்னில்:—ப்ருஹ்மம் நிர்விசேஷமா ? ஸவிசேஷமா ? என்று யோசித்துக்கொண்டிருப்பவனுக்கு லோகங்களுக்குக் காரணமாயிருக்கிறது என்று சொல்லுவதினல் ப்ருஹ்மம் நிர்விசேஷம் என்கிற நிச்சயம் உண்டாகாதாகையினல். அதுவுமல்லாமல் ஸர்வ வஸ்துக்களுக்கும் காரணமாயிருக்கும் தன்மையினல் கிடைத்ததா

நந்வவிதித முக்யலக்ஷ்யவிபாக: ஶிஷ்யோ முமுக்ஷுபிர்ஜிஜ்ஞாஸ்யம் ப்ரஹ்மேதி ஸாமாந்யத உபதிஶ்ய தல்லக்ஷணம் ப்ருச்சதி । ஆசார்யஸ்து ஸர்வஜ்ஞத்வவாசி ப்ரஹ்மஶப்தேந லக்ஷ்யம் நிர்விஶேஷவஸ்து லக்ஷணமுகேநோபதிஶதி । ததபி ந, முமுக்ஷுபிர்ஜிஜ்ஞாஸ்யம் நிர்விஶேஷிதமேவேதி நிஷ்ப்ரமாணத்வாத் । ப்ரத்யுத 'தமேவம் வித்வாந்' இத்யாதிபி: விபூதி குண விக்ரஹ வ்யாபார விஶிஷ்ட மஹாபுருஷவேதநஸ்யைவாபவர்கதத்வப்ராப்த்யுபாயத்வ ஶ்ரவணாதபாயாச்ச । அதோ யதாஶ்ருதமேவ ப்ரஹ்மஶப்தார்த: । நிவ-

---

யும், 'எல்லாவற்றையும் அறிந்தவன்' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதி வாக்யத்தில் நேராகவே சொல்லப்பட்டதாயுமிருக்கிற ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலிய பெருமையே நிச்சயிக்கப்படும்.

முக்யார்த்தம் இது லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படும் அர்த்தம் இது என்கிற பிரிவை அறிந்து கொள்ளாத ஶிஷ்யன் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களால் ப்ரும்மம் அறியவேண்டுமென்று இச்சிக்கத்தக்கது என்று பொதுவாகக் கேள்விப்பட்டு அதன் லக்ஷணத்தை ப்ரச்நம் பண்ணுகிறான். ஆசார்யனோவெனில் எல்லா சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவனாகையால் ப்ரும்ம என்னும் பதத்தினால் லக்ஷணையாகச் சொல்லப்படுகிற நிர்விசேஷ வஸ்துவின் லக்ஷணத்தை உபதேசிக்கிறான் என்னில், அதுவும் உசிதமல்ல. மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களால் நிர்விசேஷ வஸ்து அறியவேண்டுமென்று இச்சிக்கத்தக்கது என்பதே ப்ரமாணமற்றதாகையினால். மேலும் அதற்கு விரோதமாக 'அந்தப்புருஷனைக் கீழ்ச் சொன்ன விதமாகத் தெரிந்து கொண்டவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான்' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதி வாக்யம் முதலியவைகளால் விபூதிகள், குணங்கள் திவ்ய விக்ரஹங்கள், அவன் செய்யும் வ்யாபாரங்கள், இவைகளோடு கூடிய மஹாபுருஷனை அறிவதே மோக்ஷத்துக்கு உபாயமென்று சொல்லியிருப்பதினாலும், அதற்கு ஒரு விரோதமுமில்லாமையாலும். ஆகையால் ப்ரும்ம என்னும் பதத்துக்கு ச்ருதியில் சொல்லியபடி ஸவிசேஷணமான வஸ்துவே பொருளாகும். யாஸ்கரும் 'எல்லா வஸ்துக்களைக் காட்டிலும், அன்றிக்கே குணம்

𑌕𑍍𑌤𑍀𑌵 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌕𑌃 — ‘𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌿𑌬𑍃𑌢𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾 — ‘𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌨𑌵𑌧𑌿𑌕𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 - 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌨𑍇𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌤𑌦𑍂𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌂
॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌃 ॥

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

விபூதி முதலிய எல்லாவற்றாலும் உயர்ந்தது ப்ருஹ்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது’ என்று நிர்வசனம் செய்திருக்கிறார். இவை எல்லாவற்றையும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு ‘ப்ருஹ்ம சப்தத்தினாலே ஸ்வபாவத்திலேயே போக்கடிக்கப்பட்ட எல்லாத் தோஷங்களையுடையவனாயும், மேற்பட்ட எல்லையில்லாத மேன்மையுடைய கணக்கிடமுடியாத கல்யாண குண கணங்களின் கூட்டத்தை உடையவனாயுமிருக்கிற புருஷோத்தமன் சொல்லப்படுகிறான்’ என்று ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார். ‘சொல்லப்படுகிறான்’ என்பதற்கு முக்ய வ்ருத்தியினால் சொல்லப்படுகிறான் என்றர்த்தம். இத்தால் இப்படிப்பட்டபெயர் இல்லாததும் இந்த ஸ்வபாவங்கள் இல்லாததுமான ஏதாவதொருவஸ்து ப்ருஹ்மம் என்று சொல்லுகிறமற்றஎல்லா

மதஸ்தர்களும் இந்த வாக்யத்தால் நிராகரணம் செய்யப்படுகிறுர்கள் என்றறியத்தக்கது. இந்த இரண்டு விசேஷணங்களினுல் *'ப்ருஹ்ம', 'புருஷோத்தம' என்கிற இரண்டு பதங்களுக்கும் நிர்வசனம் அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று.

இப்படி திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத் விஷயம் பண்டித பூஷணம் ஸ்ரீ உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமியின்

ஸ்ரீஶ்ருததூஷணீ தமிழ் மொழி பெயர்ப்பில்

ப்ருஹ்ம ஶப்த வ்ருத்யனுபபத்தி வாதம் என்னும்

முதல் வாதம் முற்றிற்று.

*'ஸ்வபாவதோ' என்றுரம்பித்துச் சொல்லப்படுகிற என்றபடி.

இக்ரந்தம் 66 வாதங்கள் அடங்கியது. இதை முழுவதும் அச்சிட டிம்மி 8 பக்கங்கொண்ட 220 பாரங்கள் ஆகும். இப்படிப்பட்ட க்ரந்தங்கள் விற்பது ஶ்ரமமாதலால் ஸம்ப்ரதாயத்தில் ஆஸ்தை யுள்ள ப்ரபுக்கள் முன் வந்து விஶேஷ த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்யவேண்டும் என்பதை விஶேஷமாய் நாம் ப்ரார்த்திக்கவேண்டிய தில்லை அவர்கள் தாங்களே இந்த விஷயத்தைக் கேட்டவுடன் முன் வந்து உதவுவார்கள் என்பது நிஶ்சயம்.

இந்தப் பெரிய ஆசார்ய கைங்கர்யத்தில் ஸகலரும் எளிதில் அந்வயிக்கும்படி சில ஏற்பாடுகள் கீழே குறிப்பிடப்படுகின்றன:—

ஒரு வாதம்' அச்சிட அச்சுக்கூலி, காகிதம், முதலிய எல்லாச் செலவுகளுமுள்பட சுமார் ரூ. 30 ஆகிறது. இரண்டொரு வாதங்கள் மிகப்பெரியதாயிருந்தாலும் பொதுவில் ஒரு வாதத்திற்கு மேற்கூறியதே செலவாகும். ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் ஒரு வாதத்தை அச்சிட வேண்டிய த்ரவ்ய ஸஹாயத்தைச் செய்தால் அவர்களுக்கு ப்ரதிஶ்ரீ அச்சிட்டு வெளியிடப்படும் வாதங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று ப்ரதிகள் கொடுக்கப்படும்.

மேற்கூறியபடி அவ்வளவு த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்ய ஶக்தி இல்லாதவர்களும் இவ்விஷயத்தில் ஒரு புஸ்தகத்தின் விலையான ரூ. 12 -யும் முன்னால் கொடுத்து உதவி புரியலாம். ப்ரதி மாதமும் வெளியிடப்படும் ஒவ்வொரு வாதத்திலும் ஒரு ப்ரதி இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்.

மேற்கூறியபடி ஒரேதடவையில் ரூ. 12ம் முன்பணமாகக் கொடுக்க முடியாதவர்களும் இக்கைங்கரியத்தில் அந்வயிக்க இடம் உண்டு. எப்படியென்னில்:— ப்ரதி ஶ்ரீ வெளிவரும் வாதங்களைப் பாரம் ஒன்றுக்கு ஒரு அணு வீதம் கொடுத்துப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இதில் இந்த முதல் வாதம் இந்த க்ரந்தத்துக்குத் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாசிரியரான ஸ்வாமியால் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது. மேற்கூறிய ப்ரகாரம் இதைப் பூர்த்தியாக அச்சிடவேண்டியதற்கு த்ரவ்யஸஹாயாதிகள் ஏற்பட்டதும் மேல்வாதங்கள் அச்சிடப்பட்டு ப்ரதிஶ்ரவணந்தோறும் க்ரமமாக வெளிவரும்.

இது விஷயமாக எல்லா சமாசாரங்களையும் கீழ்க்கூறிய விலாஸத்துக்கு எழுதவேணுமாய் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

ருத்திரோத்காரி ஹு
சித்திரை ஶ்ரீ
ஶ்ரவண நக்ஷத்திரம்.

மானேஜர், நிகமபரிமளம் ஆபீஸ்,
ஸ்ரீசடகோபநிலையம், மௌண்டுரோட்,
சென்னை.

ஸ்ரீ:

இந்த வாதம் திருவஹீந்திரபுரம் சேட்லூர் வித்வான் பகவத்விஷயம் பண்டிதபூஷணம்ஸ்ரீ. உப. வே. நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமி செய்த த்ரவ்யஸஹாயத்தால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

மானேஜர்,
நிகமபரிமளம்.